

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
dr inż. Rafał Gawin

Warszawa, dnia 18 lutego 2025 r.

INFORMACJA
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
nr 9/2025

**w sprawie poziomu mnożników, współczynników sezonowych i rabatów,
o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a)-c) Kodeksu taryfowego, uwzględnianych
w kalkulacji taryf dla usług przesyłania paliw gazowych
na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia
2027 r.**

1. Wprowadzenie

W myśl art. 23 ust. 2 pkt 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm. – dalej „ustawa–Prawo energetyczne”) do zakresu działania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE) należy (...) wykonywanie obowiązków organu regulacyjnego wynikających z rozporządzeń przyjętych na podstawie art. 8 oraz art. 23 rozporządzenia 715/2009¹, w tym rozporządzenia Komisji (UE) 2017/460 z 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu (Dz. Urz. UE L 72 z 17.03.2017 s. 29), zwanego dalej „Kodeksem taryfowym”.

Stosownie do art. 1 Kodeksu taryfowego jego zakres obejmuje zasady dotyczące zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla paliw gazowych, w tym zasady dotyczące stosowania metody wyznaczania ceny referencyjnej, powiązane z nimi wymogi w zakresie konsultacji i publikacji, a także zasady dotyczące obliczania cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności.

W świetle art. 28 ust. 1 i 2 Kodeksu taryfowego Prezes URE jest zobowiązany do przeprowadzania konsultacji z organami regulacyjnymi wszystkich bezpośrednio połączonych państw członkowskich UE oraz z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami dotyczących:

- a) poziomu mnożników,
- b) poziomu współczynników sezonowych i ich obliczeń określonych w art. 15 Kodeksu taryfowego,

¹ **Art. 8 ust. 6 lit. k** rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr **715/2009** z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009 r. s. 36, ze zm.) został zastąpiony przez **art. 71 ust. 2 lit. d** rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr **2024/1789** z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684, a także uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (Dz. Urz. UE L z 15.07.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/1789”. Zgodnie bowiem z art. 88 rozporządzenia 2024/1789, odesłania do uchylonego rozporządzenia 715/2009, odczytuje się jako odesłania do rozporządzenia 2024/1789, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III do tego rozporządzenia.

c) poziomów rabatów określonych w art. 9 ust. 2 i art. 16 Kodeksu taryfowego, tj. rabatów na punktach wejścia z terminalu LNG oraz rabatów stosowanych w celu obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności^{2,3} przerywanej,

w zakresie sieci przesyłowej będącej własnością Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A., zwanego dalej „Operatorem” oraz sieci będącej własnością przedsiębiorstwa System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ S.A., zwanego dalej „EuRoPol GAZ”, na której Operator pełni funkcję operatora systemu przesyłowego gazowego na podstawie decyzji Prezesa URE z dnia 17 listopada 2010 r. znak: DPE-4720-4(8)/2010/6154/BT.

W myśl art. 28 ust. 2 Kodeksu taryfowego ww. konsultacje przeprowadza się w każdym okresie taryfowym. Natomiast okres taryfowy, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 23 Kodeksu taryfowego, oznacza okres, w którym obowiązuje określony poziom cen referencyjnych, trwający co najmniej jeden rok i nie dłużej niż okres regulacyjny. W związku z tym, że taryfy dla usług przesyłania paliw gazowych są zatwierdzane na okres 12 miesięcy, przedmiotowe konsultacje są przeprowadzane każdego roku.

Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788⁴, krajowy organ regulacyjny podejmuje i publikuje uzasadnioną decyzję dotyczącą aspektów, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a)–c) Kodeksu taryfowego, biorąc pod uwagę stanowiska organów regulacyjnych bezpośrednio połączonych państw członkowskich.

Siódme konsultacje⁵ w zakresie mnożników, współczynników sezonowych, poziomów rabatów na punktach wejścia z terminalu LNG oraz rabatów stosowanych w celu obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej **dla 2026 r.** zostały przeprowadzone w okresie od dnia **21 października 2024 r. do 23 grudnia 2024 r.** i dotyczyły sieci przesyłowej Operatora⁶ oraz sieci będącej własnością EuRoPol GAZ-u. W trakcie konsultacji wpłynęły uwagi 2 użytkowników systemu przesyłowego gazu ziemnego, jednej organizacji branżowej⁷ oraz stanowisko Danish Utility Regulator (DUR).

Postanowienia niniejszej informacji, uwzględniające wyniki powyższych konsultacji, będą miały zastosowanie w kalkulacji taryf dla usług przesyłania paliw gazowych na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r.

² Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 984/2017 (Dz. Urz. UE L 72/1 z 17.03.2017), zwanego dalej „rozporządzeniem NC CAM”, standardowy produkt z zakresu zdolności oznacza określoną ilość zdolności przesyłowej w określonym czasie w danym punkcie połączenia międzysystemowego.

³ Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia 2024/1789 zdolność oznacza maksymalny przepływ — wyrażony w normalnych metrach sześciennych na jednostkę czasu lub w jednostkach energii na jednostkę czasu — do którego użytkownik sieci jest uprawniony zgodnie z postanowieniami umowy przesyłowej. Natomiast zgodnie z art. 10 rozporządzenia NC CAM oferowana zdolność jest wyrażona w kWh/h lub kWh/d.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniająca dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylająca dyrektywę 2009/73/WE (Dz. Urz. UE L z 15.07.2024). Zgodnie z art. 95 dyrektywy 2024/1788, odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku IV.

⁵ <https://www.ure.gov.pl/pl/biznes/taryfy-zalozenia/mnozники-wspolczynniki-sezonow-1/12236.Mnozники-wspolczynniki-sezonowe-i-rabaty-na-2026-r-art-28-NC-TAR.html>

⁶ Zwanej również „KSP”.

⁷ Energy Traders Europe.

2. Mnożniki, współczynniki sezonowe oraz rabaty, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a)-c) Kodeksu taryfowego, do taryfy dla usług przesyłania paliw gazowych siecią własną Operatora na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r.

2.1. Mnożniki, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a) Kodeksu taryfowego.

Wartości mnożników do taryfy dla KSP dla standardowych produktów z zakresu zdolności na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. przedstawia tabela nr 1.

Tabela nr 1. Wartości mnożników dla standardowych produktów z zakresu zdolności – taryfa dla KSP na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r.

Usługa przesyłania paliw gazowych	Śróddzienna	Dobowa	Miesięczna	Kwartalna
Mnożnik	1,95	1,95	1,25	1,10

Powyższe wartości mnożników mieszczą się w dopuszczalnych przedziałach określonych w Kodeksie taryfowym i będą stosowane zarówno na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi⁸, jak i wewnętrznych punktach systemu przesyłowego (dla gazu ziemnego E⁹ i L¹⁰), w tym punktach wejścia/wyjścia z/do podziemnych magazynów gazu ziemnego (PMG).

W art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego zostały określone dopuszczalne wartości mnożników dla następujących produktów z zakresu zdolności:

- kwartalnych i miesięcznych standardowych produktów z zakresu zdolności – nie mniej niż 1 i nie więcej niż 1,5;
- dobowych i śróddziennych standardowych produktów z zakresu zdolności - nie mniej niż 1 i nie więcej niż 3 (w uzasadnionych przypadkach wartość mnożnika może wynosić mniej niż 1, ale więcej niż 0 oraz więcej niż 3).

Skalkulowane wartości mnożników mają na celu motywowanie użytkowników KSP do priorytetowego traktowania rezerwacji produktów długoterminowych z zakresu zdolności (rocznych i dłuższych), które przyczyniają się do generowania właściwych impulsów w zakresie kierunków rozbudowy systemu przesyłowego. Jednocześnie mnożniki te umożliwiają uczestnikom rynku elastyczne korzystanie z KSP poprzez optymalizację przepustowości rezerwowanej w trakcie roku dzięki wykorzystaniu produktów krótkoterminowych (kwartalnych, miesięcznych, dobowych i śróddziennych). Poziom mnożników odzwierciedla również w cenach produktów krótkoterminowych ryzyko Operatora z tytułu ewentualnej utraty przychodów spowodowanej sprzedażą produktów krótszych niż roczne.

Mnożniki dla 2026 r. uległy obniżeniu w porównaniu do 2025 r., do poziomu wynikającego z zasad rozliczania usług krótkoterminowych w 2025 r. przez operatorów systemów przesyłowych gazu ziemnego krajów sąsiadujących i połączonych gazociągami z Polską. Zmiana

⁸ o których mowa w art. 2 ust. 1 Kodeksu taryfowego, tj. Ukrainą.

⁹ E – gaz ziemny wysokometanowy – grupa E.

¹⁰ L – zaazotowany gaz ziemny – grupa L, podgrupa Lw.

ta ma na celu poprawę konkurencyjności przesyłania gazu ziemnego przez terytorium Polski i tym samym zwiększenie wykorzystania infrastruktury przesyłowej.

Takie same mnożniki będą stosowane na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi i na wewnętrznych punktach KSP (dla gazu ziemnego E i L), z uwzględnieniem punktów wejścia/wyjścia z/do podziemnych magazynów gazu ziemnego oraz na punkcie wejścia z terminalu LNG.

Należy również wskazać na zalecenie ACER nr 01/2021 z dnia 19 lipca 2021 r. w sprawie ustalania poziomu mnożników mających zastosowanie w kalkulacji taryf dla usług przesyłania paliw gazowych dotyczących produktów z zakresu zdolności przesyłowej innych niż roczne¹¹, w którym ACER zrezygnowała z ograniczenia maksymalnego poziomu mnożników dla dobowych i śróddziennych produktów z zakresu zdolności od dnia 1 kwietnia 2023 r. do wartości 1,5 – stosownie do postanowień art. 13 ust. 3 Kodeksu taryfowego. ACER stwierdziła jednocześnie, że istniejące różnice pomiędzy punktami połączeń międzysystemowych uzasadniają pozostawienie dotychczasowego poziomu elastyczności w tym zakresie, przewidzianego w art. 13 ust. 1 lit. b Kodeksu taryfowego, oraz wskazują na zasadność stosowania indywidualnego podejścia w każdym przypadku. W pkt 1 powyższego dokumentu ACER zaleca szczegółowe uzasadnianie decyzji organów regulacyjnych w sytuacji, gdy poziom mnożników dla produktów dobowych i śróddziennych z zakresu zdolności przekracza górny próg, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. b Kodeksu taryfowego, tj. 3. Natomiast w pkt 2 zalecenia ACER podkreśliła wagę wzajemnych konsultacji organów regulacyjnych sąsiadujących krajów UE, mających na uwadze lepszą koordynację decyzji dotyczących mnożników i współczynników sezonowych dla transgranicznych punktów połączeń międzysystemowych, w celu uniknięcia ustalenia sprzecznych bodźców po każdej stronie takiego połączenia.

W związku z faktem, że wartości mnożników przyjęte na 2026 r. mieszczą się w granicach określonych w art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego powyższe zalecenie ACER nie wpływa zasadniczo na niniejszą informację.

2.2. Współczynniki sezonowe, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. b) i art. 15 Kodeksu taryfowego.

W związku z postanowieniami art. 13 ust. 2 Kodeksu taryfowego w roku 2026 nie przewiduje się stosowania współczynników sezonowych, o których mowa w art. 15 Kodeksu taryfowego.

Z analizy porównawczej zasad rozliczania usług krótkoterminowych w 2025 r. przez operatorów systemów przesyłowych gazu ziemnego krajów sąsiadujących z Polską wynika, że sąsiedni operatorzy nie stosują współczynników sezonowych. Wyjątkiem jest Litwa, gdzie współczynniki sezonowe są stosowane w punktach wewnętrznych systemu przesyłowego oraz w punkcie połączenia międzysystemowego z Federacją Rosyjską (Šakiai).

Rezygnacja ze stosowania współczynników sezonowych głównie ma na celu ujednoczenie zasad rozliczania usług krótkoterminowych przesyłania paliw gazowych w Polsce z zasadami stosowanymi w krajach sąsiednich w celu poprawy konkurencyjności przesyłania gazu ziemnego przez terytorium Polski.

¹¹ https://extranet.acer.europa.eu/Official_documents/Acts_of_the_Agency/Recommendations/ACER%20Recommendation%2001-2021%20on%20Multipliers.pdf

2.3. Zastosowanie mnożników.

Mnożniki będą stosowane na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi oraz wewnętrznych punktach KSP (dla gazu ziemnego E i L), w tym punktach wejścia/wyjścia z/do PMG, do rozliczania usług świadczonych na zasadach krótkoterminowych.

Opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych będzie obliczana wg następującego wzoru, z zastrzeżeniem pkt 2.6. i 2.7.:

$$Op = Mn * Ss * Mu * T/100$$

gdzie:

- Op – opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł],
- Mn – mnożnik,
- Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],
- Mu – moc umowna [kWh/h],
- T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

2.4. Poziom rabatów w punkcie wejścia do systemu przesyłowego z instalacji LNG - art. 28 ust. 1 lit. c) i art. 9 ust. 2 Kodeksu taryfowego.

Poziom rabatu w odniesieniu do taryf opartych na zdolnościach w punktach wejścia do KSP z instalacji LNG w taryfie dla usług przesyłania paliw gazowych na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. wyniesie **70 %**.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 Kodeksu taryfowego w punktach wejścia z instalacji LNG (...) można stosować rabat w odniesieniu do taryf przesyłowych opartych na zdolności w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw. Natomiast art. 17 ust. 3 akapit 2 rozporządzenia 2024/1789 stanowi, że „od dnia 1 stycznia 2026 r. w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw organ regulacyjny może stosować rabat w wysokości do 100 % do taryf przesyłowych i dystrybucyjnych opartych na zdolności w punktach wejścia z podziemnych magazynów gazu ziemnego i punktach wyjścia do nich oraz w punktach wejścia instalacji LNG. Organ regulacyjny ponownie analizuje ten rabat taryfowy i jego wkład w bezpieczeństwo dostaw w każdym okresie regulacyjnym, w ramach okresowych konsultacji przeprowadzanych zgodnie z kodeksem sieci przyjętym na podstawie art. 71 ust. 2 akapit pierwszy lit. d)”.

W kwestii ww. rabatu dodać także należy, że w toku konsultacji dotyczących metody wyznaczania cen referencyjnych na lata 2025-2026 prowadzonych w 2023 r. ACER przedstawiła stanowisko¹², na podstawie art. 27 ust. 3 Kodeksu taryfowego, dotyczące zasadności utrzymywania 100% rabatu na punkcie wejścia z terminalu LNG. W odniesieniu do przyjętego rabatu na wejściu z terminalu LNG do systemu przesyłowego ACER rekomendowała Prezesowi URE aby:

- a) uzasadnił w umotywowanej decyzji proponowany rabat na wejściu z instalacji LNG w wysokości 100%, wyjaśniając w jaki sposób zaproponowany rabat jest niezbędny dla zwiększenia bezpieczeństwa dostaw do polskiej sieci oraz jaki jest odpowiedni poziom tego rabatu. W uzasadnieniu należy ocenić, w jaki sposób częściowe lub całkowite usunięcie rabatu

¹² https://www.acer.europa.eu/sites/default/files/documents/Publications/2024_analysis_report_Poland.pdf

utrudni osiągnięcie tego celu. Do celów tej oceny krajowy organ regulacyjny powinien wziąć pod uwagę i tak już wysoki stopień wykorzystania terminalu LNG;

- b) uwzględnić motyw 10 preambuły Kodeksu taryfowego, zgodnie z którym zastosowanie Kodeksu taryfowego powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania unijnych i krajowych reguł konkurencji, w szczególności dla nadużywania pozycji dominującej (art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Ponadto, Agencja zwróciła się do URE o zachęcanie do korzystania z terminalu LNG w Świnoujściu przez więcej niż jeden podmiot, tak aby ewentualny rabat w tym punkcie wejścia przynosił korzyści wielu zainteresowanym stronom.

Mając na uwadze powyższe zauważyć należy, że rok 2026 r. będzie 11 rokiem funkcjonowania terminalu LNG. Terminal LNG jest nadal istotnym elementem zapewniającym bezpieczeństwo zaopatrzenia odbiorców na terenie Polski w gaz ziemny, niemniej jednak obecne uwarunkowania rynkowe, wskazują na istotną ich zmianę w stosunku do uwarunkowań istniejących w momencie jego uruchamiania, co także implikuje konieczność dokonania aktualnej oceny adekwatności stosowanego systemu wsparcia terminalu LNG. W tym czasie nastąpiły bowiem istotne zmiany zarówno na europejskim jak i na polskim rynku gazu ziemnego. Należy również mieć na uwadze fundamentalną zmianę sytuacji w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego do Polski w porównaniu do 2016 r. i lat poprzednich.

Powyższe uwarunkowania, w tym w szczególności sytuacja rynkowa, geopolityczna oraz bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego do Polski, wskazują na konieczność aktualizacji oceny co do ewentualnej kontynuacji utrzymywania rabatu, w tym także zasadność podejmowania działań w celu zapewnienia konkurencyjności samego terminalu jak i gazu ziemnego sprowadzanego do Polski w postaci LNG w porównaniu do gazu ziemnego sprowadzanego gazociągami.

W przypadku Polski, w sferze dostaw gazu ziemnego, zakończyła się dominacja Gazpromu. Obecnie nie są realizowane do Polski dostawy gazu ziemnego z Rosji. Polska posiada nowe interkonektory łączące ją z Danią a dalej z szelfem norweskim (a tym samym ze źródłami gazu ziemnego), ze Słowacją a także z Litwą (w tym przypadku istnieje możliwość pozyskania gazu ziemnego poprzez litewski terminal LNG). Istnieje również możliwość aktywnego handlu gazem ziemnym z wykorzystaniem tych połączeń.

Natomiast w 2017 r (tj. drugim roku działania terminalu LNG) dominującym kierunkiem dostaw gazu ziemnego był kierunek wschodni (czyli dostawy z Rosji), którego udział w rocznym przywozie wyniósł ok. 66%, a dostawy poprzez terminal LNG stanowiły zaledwie 11% przywozu. Wówczas gaz LNG nie był konkurencyjny cenowo w stosunku do gazu ziemnego dostarczanego gazociągami. Nowy punkt wejścia (tj. terminal LNG) zwiększał bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego, i w ówczesnych warunkach zasadne było podjęcie działań w celu zapewnienia konkurencyjności gazu ziemnego wprowadzanego przez terminal LNG w początkowym etapie jego funkcjonowania.

W 2023 r. dominującym kierunkiem była Norwegia (ok. 44%) i dostawy poprzez terminal (ok. 41%). Jednocześnie nastąpił znaczny wzrost zdolności przesyłowych na wejściach do KSP z 283 TWh/rok w 2017 r. do 468 TWh/rok w 2023 r., przy rezygnacji z dostaw gazu ziemnego z Rosji. Także w przypadku rynku europejskiego dostawy gazu ziemnego z Rosji zostały znacznie ograniczone. Co przy tym istotne – gaz ziemny na rynek europejski w znacznie większym stopniu

niż przed laty dostarczany jest w formie LNG. Świadczy o tym wzrastająca liczba terminali oraz mocy regazyfikacyjnej w krajach, które w 2017 r. użytkowały terminale, oraz pojawienie się nowych terminali LNG w krajach, które dotychczas nabywały gaz ziemny z innymi drogami (zasadniczo gazociągami).

Rozważając kwestię poziomu rabatu w punkcie wejścia z terminalu LNG należy mieć na uwadze, że skutkiem jego zastosowania (np. rabat równy 100% - brak opłat) jest konieczność odzyskiwania traconego przychodu w pozostałych punktach wejścia do systemu przesyłowego, w tym na połączeniach międzysystemowych, na wejściach z PMG, kopalń gazu ziemnego i odazotowni zaazotowanego gazu ziemnego. Rozwiązanie to przyczynia się do wzrostu stawek opłat na wszystkich punktach wejścia (oprócz punktu wejścia z terminalu LNG), w tym punktach połączeń międzysystemowych wykorzystywanych do tranzytu gazu ziemnego przez terytorium Polski. Wpływa to na koszty sprowadzania gazu ziemnego do Polski gazociągami, koszty wprowadzania gazu ziemnego z kopalń i odazotowni a także koszty świadczenia usług magazynowania gazu ziemnego, co przekłada się także na koszty utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Istotne jest również, że po oddaniu do eksploatacji w 2022 r. gazociągu Baltic Pipe umożliwiającego przywóz do Polski znacznych ilości gazu ziemnego ze źródeł na szelfie norweskim, terminal LNG przestał być jedynym połączeniem, umożliwiającym dywersyfikację źródeł dostaw gazu ziemnego. Zatem obecnie źródło to nie powinno być subsydiowane przez pozostałe kierunki, zapewniające dostawy gazu ziemnego do Polski, w sposób zakłócający konkurencję na polskim rynku gazu.

Należy mieć także na uwadze, że w ostatnich latach średni koszt zakupu za granicą gazu ziemnego sprowadzanego przez połączenia gazociągowe był wyższy niż średni koszt zakupu LNG wraz z jego transportem i regazyfikacją. Obecnie ceny gazu sieciowego oraz LNG (bez kosztu wejścia do KSP) uległy zbliżeniu. Utrzymywanie dotychczasowego poziomu rabatu na wejściu z terminalu LNG (100%) powoduje, że gaz ziemny sprowadzany gazociągami będzie dodatkowo obciążony (wyższe opłaty na wejściu do KSP) i mniej konkurencyjny niż LNG.

Z kolei porównanie kosztów transportu gazu ziemnego gazociągami z kosztami transportu LNG i regazyfikacji w obecnych warunkach rynkowych, wskazuje, że jednostkowo koszty są na zbliżonym poziomie w przypadku zastosowania rabatu na poziomie 40%. Oznacza to że rabat na tym poziomie zapewnia obecnie równowagę kosztów dostarczenia gazu ziemnego do kraju pomiędzy dostawami LNG i dostawami rurociągami. Powoduje to, że konkurencja pomiędzy tymi drogami dostaw sprowadzi się do konkurencji cenowej wyłącznie w zakresie ceny samego gazu ziemnego.

Obecnie rabat w wysokości 100% nie jest konieczny w celu zapewnienia konkurencyjności gazu ziemnego sprowadzanego tą drogą. Natomiast użytkownicy systemu przesyłowego korzystający z transgranicznych punktów wejścia ponoszą wyższe opłaty za wejście do systemu przesyłowego, częściowo finansując rabat, z którego korzysta jedyny użytkownik terminalu LNG. W obecnej sytuacji takie rozwiązanie może wpływać negatywnie na rozwój rynku gazu ziemnego w Polsce. Zatem obniżenie rabatu do poziomu zrównującego koszty dostarczenia do Polski LNG z kosztami dostarczenia gazu ziemnego poprzez gazociągi, nie wpłynie na obniżenie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego do Polski.

Dlatego, uwzględniając również sugestie Operatora, planowane jest stopniowe obniżanie wartości rabatu na punkcie wejścia z terminalu LNG: w 2026 r. do 70% i w 2027 r. do 40%. Przy czym dodać należy, że rabat na punkcie wejścia z terminalu LNG w 2027 r. będzie jedną z kwestii uwzględnionych w kolejnych konsultacjach – dotyczących tego roku.

Dodatkowe informacje w tym przedmiocie znajdują się w Dokumencie konsultacyjnym dostępnym na stronie internetowej Urzędu¹³.

2.5. Poziom rabatów stosowanych do obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej (z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego) - art. 28 ust. 1 lit. c) i art. 16 Kodeksu taryfowego.

W okresie od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. dla wszystkich punktów połączeń międzysystemowych KSP z krajami UE oraz z krajami trzecimi, jak również dla wewnętrznych punktów wejścia/wyjścia, w rozliczeniach standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej¹⁴ (podobnie jak w 2025 r.) będzie stosowana metoda *ex-ante*, o której mowa w art. 16 ust. 1-3 Kodeksu taryfowego.

Ceny bazowe standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej będą obliczane poprzez pomnożenie cen bazowych danych standardowych produktów z zakresu zdolności ciągłej przez różnicę między 100 % a poziomem rabatu *ex-ante*, którego wartości przedstawia tabela nr 2.

Tabela nr 2. Wartość rabatu *ex-ante* dla standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej oferowanych w punktach KSP (z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego) na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r.

Usługa przerywana przesyłania paliw gazowych/rodzaj punktu	Śróddzienna	Dobowa	Miesięczna	Kwartalna	Roczna
Punkty połączeń międzysystemowych z krajami UE¹⁵ oraz z krajami trzecimi	6%	6%	6%	6%	6%
Punkty wewnętrzne wejścia/wyjścia¹⁶	2%	2%	2%	2%	2%

Prawdopodobieństwo przerwania usługi zostało oszacowane w oparciu o dane dotyczące rezerwacji przepustowości w okresie od 1 lipca 2023 r. do 30 czerwca 2024 r. z wykorzystaniem wiedzy eksperckiej służb technicznych Operatora, ze względu na niewystępowanie ograniczeń/przerwań produktów z zakresu zdolności przerywanej w 2023 r oraz w I półroczu 2024 r.

Współczynnik korygujący A został przyjęty jako równy 1 dla wszystkich standardowych produktów z zakresu zdolności przesyłowej dla usług realizowanych na warunkach

¹³ <https://www.ure.gov.pl/pl/biznes/taryfy-zalozenia/mnozники-wspolczynniki-sezonow-1/12236,Mnozники-wspolczynniki-sezonowe-i-rabaty-na-2026-r-art-28-NC-TAR.html>

¹⁴ Zdolność przerywana jest to zdolność przesyłowa gazu, która może zostać ograniczona przez Operatora w zakresie od 0 do 100%.

¹⁵ Z uwzględnieniem punktu PWP i punktu wejścia z terminala LNG.

¹⁶ Z uwzględnieniem PMG, dla których w przypadku korzystania ze zdolności przerywanej wystąpi kumulacja rabatu w wysokości 2% oraz rabatu w wysokości 80%.

przerywanych. Obliczone prawdopodobieństwa przerwania rzeczonych usług w wystarczającym stopniu odzwierciedlają szacowaną wartość ekonomiczną danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej i dlatego nie jest uzasadniony dodatkowy wzrost rabatu *ex-ante* wynikający z zastosowania współczynnika A większego od 1.

Rabat *ex-ante* został obliczony zgodnie z metodą określoną w art. 16 ust. 2-3 Kodeksu taryfowego, według następującego wzoru:

$$D_{\text{ex-ante}} = A \times \text{Pro} \times 100 \%$$

gdzie:

$D_{\text{ex-ante}}$ - poziom rabatu *ex-ante*,

A - współczynnik korygujący, ustalany lub zatwierdzany zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788 na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego, stosowany w celu odzwierciedlenia szacowanej wartości ekonomicznej danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej, obliczany dla poszczególnych, niektórych lub wszystkich punktów połączeń międzysystemowych, który wynosi nie mniej niż 1,

Pro - współczynnik oznaczający prawdopodobieństwo przerwania usługi, który jest ustalany lub zatwierdzany zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788 na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego i odnosi się do danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej.

Współczynnik Pro został obliczony dla poszczególnych punktów wejścia/wyjścia systemu przesyłowego gazu ziemnego zgodnie z rodzajem oferowanego standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej na podstawie prognozowanych informacji na temat jego elementów, według następującego wzoru:

$$\text{Pro} = \frac{N \times D_{\text{int.}}}{D} \times \frac{\text{CAP}_{\text{av.int.}}}{\text{CAP}}$$

gdzie:

N - przewidywana liczba przerw w świadczeniu usługi w czasie D,

$D_{\text{int.}}$ - wyrażony w godzinach średni czas trwania przewidywanych przerw w świadczeniu usługi,

D - całkowity czas trwania danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej, wyrażony w godzinach,

$\text{CAP}_{\text{av.int.}}$ - przewidywana średnia ilość zdolności przerywanej w odniesieniu do każdej przerwy w świadczeniu usługi, związana z danym rodzajem standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej,

CAP - całkowitą ilość zdolności przerywanej w odniesieniu do danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej.

Zgodnie z § 14 ust. 2 rozporządzenia taryfowego¹⁷ stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach ciągłych warunkowych oraz na zasadach przerywanych warunkowych są ustalane tak, jak stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach przerywanych.

¹⁷ Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 280, z późn. zm.).

2.6. Zastosowanie rabatu *ex-ante* w przypadku krótkoterminowych usług przerywanych, w tym świadczonych na zasadach ciągłych warunkowych i przerywanych warunkowych, z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego.

Opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych świadczoną na zasadach przerywanych będzie obliczana wg następującego wzoru, z zastrzeżeniem pkt 2.7.:

$$Op = (100\% - Di_{ex-ante}) * Mn * Ss * Mu * T/100$$

gdzie:

Op – opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych na zasadach przerywanych, w tym ciągłych warunkowych i przerywanych warunkowych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł], z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego,

$Di_{ex-ante}$ - poziom rabatu *ex-ante*,

Mn – mnożnik,

Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],

Mu – moc umowna [kWh/h],

T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

Zastosowanie rabatu *ex-ante* wyklucza możliwość stosowania dodatkowego rabatu w przypadku wystąpienia przerwania lub ograniczenia usług.

Stawki opłat za krótkoterminowe usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach ciągłych warunkowych oraz na zasadach przerywanych warunkowych są ustalane tak, jak stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach przerywanych.

2.7. Usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego.

Usługa wirtualnego przesyłania zwrotnego została zdefiniowana w § 2 pkt 24 rozporządzenia taryfowego jako usługa świadczona na zasadach przerywanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegająca na umownym przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych w jednokierunkowych fizycznych punktach wejścia do sieci przesyłowej, jednokierunkowych fizycznych punktach wyjścia z sieci przesyłowej lub wirtualnych punktach połączenia międzysystemowego.

W przypadku usług wirtualnego przesyłania zwrotnego (długo- i krótkoterminowych), na podstawie § 14 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, do cen bazowych jest stosowany współczynnik 0,2 co oznacza w tym przypadku zastosowanie rabatu wynoszącego 80%. Wobec powyższego do rozliczania tych usług nie stosuje się rabatów *ex-ante*, o których mowa w pkt 2.5.

Do ustalenia ceny bazowej usług wirtualnego przesyłania zwrotnego świadczonych na zasadach krótkoterminowych stosuje się także mnożniki, o których mowa w pkt 2.1. niniejszej informacji.

Opłata za krótkoterminową usługę wirtualnego przesyłania zwrotnego będzie obliczana wg następującego wzoru:

$$Op = 0,2 * Mn * Ss * Mu * T/100$$

gdzie:

Op – opłata za krótkoterminową usługę wirtualnego przesyłania zwrotnego paliw gazowych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł],

- Mn – mnożnik,
 Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],
 Mu – moc umowna [kWh/h],
 T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

3. Mnożniki, współczynniki sezonowe oraz rabaty, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a)-c) Kodeksu taryfowego, do taryfy dla usług przesyłania paliw gazowych w zakresie sieci przesyłowej przedsiębiorstwa EuRoPol GAZ na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r.

3.1. Mnożniki, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a) Kodeksu taryfowego.

Wartości mnożników do taryfy dla sieci EuRoPol GAZ dla standardowych produktów z zakresu zdolności na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. przedstawia tabela nr 3.

Tabela nr 3. Wartości mnożników dla standardowych produktów z zakresu zdolności – taryfa dla sieci EuRoPol GAZ-u na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r.

Usługa przesyłania paliw gazowych	Śróddzienna	Dobowa	Miesięczna	Kwartalna
Mnożnik	1,95	1,95	1,25	1,10

Powyższe mnożniki będą stosowane na wszystkich punktach wejścia i wyjścia do/z systemu przesyłowego gazu ziemnego należącego do EuRoPol GAZ-u, do rozliczania usług świadczonych na zasadach krótkoterminowych. Wartości mnożników mieszczą się w dopuszczalnych przedziałach określonych w art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego.

Mając na uwadze postanowienia art. 13 ust. 2 Kodeksu taryfowego, dla taryfy EuRoPol GAZ-u nie są ustalane współczynniki sezonowe, o których mowa w art. 15 Kodeksu taryfowego.

3.2. Zastosowanie mnożników.

Opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych, z zastrzeżeniem pkt 3.4. i 3.5., będzie obliczana wg następującego wzoru:

$$Op = Mn * Ss * Mu * T/100$$

gdzie:

- Op – opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł],
 Mn – mnożnik,
 Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],
 Mu – moc umowna [kWh/h],
 T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

3.3. Poziom rabatów stosowanych do obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej (z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego) - art. 28 ust. 1 lit. c) i art. 16 Kodeksu taryfowego.

W okresie od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej oferowanej

na sieci przesyłowej przedsiębiorstwa EuRoPol GAZ, podobnie jak w 2025 r., będzie stosowany rabat *ex-ante*, o którym mowa w art. 16 ust. 1 – 3 Kodeksu taryfowego. Stosowanie takiego samego podejścia jak w przypadku sieci własnej Operatora zapewnia większą transparentność i upraszcza rozliczenia z tytułu korzystania z usług świadczonych na zasadach przerywanych. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2024/1789, operatorzy systemów przesyłowych muszą zapewniać zarówno zdolność ciągłą, jak i przerywaną, a cena zdolności przerywanej musi odzwierciedlać prawdopodobieństwo wystąpienia przerw.

Ceny bazowe standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej będą obliczane poprzez pomnożenie cen bazowych danych standardowych produktów z zakresu zdolności ciągłej przez różnicę między 100 % a poziomem rabatu *ex-ante*, którego wartości przedstawia tabela nr 4.

Tabela nr 4. Wartość rabatu *ex-ante* dla standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej oferowanych w sieci przesyłowej przedsiębiorstwa EuRoPol GAZ na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2026 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r.

Usługa przerywana przesyłania paliw gazowych/rodzaj punktu	Śróddzienna	Dobowa	Miesięczna	Kwartalna	Roczna
Punkty połączeń międzysystemowych z krajami UE ¹⁸	6%	6%	6%	6%	6%

Ocena prawdopodobieństwa przerwania usługi przerywanej została przeprowadzona z wykorzystaniem wiedzy eksperckiej służb technicznych Operatora, ze względu na brak ograniczeń zdolności przerywanej w analizowanym okresie. Prawdopodobieństwo przerwania usługi zostało oszacowane w oparciu o dane dotyczące rezerwacji przepustowości w okresie od 1 lipca 2023 r. do 30 czerwca 2024 r. z zastosowaniem metody dynamicznej (D-2).

Współczynnik korygujący A przyjmuje się na poziomie 1 dla wszystkich standardowych produktów z zakresu zdolności realizowanych na warunkach przerywanych. Obliczone prawdopodobieństwa przerwania rzeczonych usług w wystarczającym stopniu odzwierciedlają szacowaną wartość ekonomiczną danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej i dlatego nie jest uzasadniony dodatkowy wzrost rabatu *ex-ante* wynikający z zastosowania współczynnika A większego od 1.

Rabat *ex-ante* oblicza się zgodnie z metodą określoną w art. 16 ust. 2-3 Kodeksu taryfowego, według następującego wzoru:

$$D_{\text{ex-ante}} = \text{Pro} \times A \times 100 \%$$

gdzie:

$D_{\text{ex-ante}}$ - poziom rabatu *ex-ante*,

Pro - współczynnik oznaczający prawdopodobieństwo przerwania usługi, który jest ustalany lub zatwierdzany zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788 na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego i odnosi się do danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej,

¹⁸ Z uwzględnieniem punktu połączenia wzajemnego pomiędzy własną siecią przesyłową Operatora oraz siecią przesyłową należącą do EuRoPol GAZ-u (PWP).

A - współczynnik korygujący, ustalany lub zatwierdzany zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788 na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego, stosowany w celu odzwierciedlenia szacowanej wartości ekonomicznej danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej, obliczany dla poszczególnych, niektórych lub wszystkich punktów połączeń międzysystemowych, który wynosi nie mniej niż 1.

Współczynnik Pro oblicza się dla poszczególnych punktów wejścia/wyjścia systemu przesyłowego gazu ziemnego zgodnie z rodzajem oferowanego standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej na podstawie prognozowanych informacji na temat jego elementów, według następującego wzoru:

$$\text{Pro} = \frac{N \times D_{\text{int.}}}{D} \times \frac{\text{CAP}_{\text{av.int.}}}{\text{CAP}}$$

gdzie:

N - przewidywana liczba przerw w świadczeniu usługi w czasie D,

$D_{\text{int.}}$ - wyrażony w godzinach średni czas trwania przewidywanych przerw w świadczeniu usługi,

D - całkowity czas trwania danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej, wyrażony w godzinach,

$\text{CAP}_{\text{av. int.}}$ - przewidywana średnia ilość zdolności przerywanej w odniesieniu do każdej przerwy w świadczeniu usługi, związana z danym rodzajem standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej,

CAP - całkowitą ilość zdolności przerywanej w odniesieniu do danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej.

Zgodnie z § 14 ust. 2 rozporządzenia taryfowego stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach ciągłych warunkowych oraz na zasadach przerywanych warunkowych są ustalane tak, jak stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach przerywanych.

3.4. Zastosowanie rabatu *ex-ante* w przypadku krótkoterminowych usług przerywanych, w tym świadczonych na zasadach ciągłych warunkowych i przerywanych warunkowych, z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego.

Opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych świadczoną na zasadach przerywanych będzie obliczana wg następującego wzoru, z zastrzeżeniem pkt 3.5.:

$$\text{Op} = (100\% - D_{\text{ex-ante}}) * \text{Mn} * \text{Ss} * \text{Mu} * \text{T}/100$$

gdzie:

Op – opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych na zasadach przerywanych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł], z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego,

$D_{\text{ex-ante}}$ - poziom rabatu *ex-ante*,

Mn – mnożnik,

Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],

Mu – moc umowna [kWh/h],

T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

Zastosowanie rabatu *ex-ante* wyklucza możliwość stosowania dodatkowego rabatu w przypadku wystąpienia przerwania lub ograniczenia usług.

Stawki opłat za krótkoterminowe usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach ciągłych warunkowych oraz na zasadach przerywanych warunkowych są ustalane tak, jak stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach przerywanych.

3.5. Usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego.

W przypadku oferowania usług wirtualnego przesyłania zwrotnego (definicja w pkt 2.7.), na podstawie § 14 ust. 1 Rozporządzenia taryfowego, do cen bazowych stosowany jest współczynnik 0,2 (rabat równy 80%).

Do ustalenia ceny bazowej usług wirtualnego przesyłania zwrotnego świadczonej na zasadach krótkoterminowych będą miały zastosowanie mnożniki, o których mowa w pkt 3.1. niniejszego dokumentu.

Opłata za krótkoterminową usługę wirtualnego przesyłania zwrotnego będzie obliczana wg następującego wzoru:

$$Op = 0,2 * Mn * Ss * Mu * T/100$$

gdzie:

- Op – opłata za krótkoterminową usługę wirtualnego przesyłania zwrotnego paliw gazowych w [zł] (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną),
- Mn – mnożnik,
- Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],
- Mu – moc umowna [kWh/h],
- T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

Zastosowanie rabatu na podstawie § 14 ust. 1 rozporządzenia taryfowego wyklucza stosowanie dla danego produktu rabatu *ex-ante*, o którym mowa w pkt 3.3.

4. Uwagi użytkowników systemu przesyłowego, które wpłynęły w trakcie konsultacji¹⁹

4.1. W stanowisku DUR pozytywnie oceniono proponowane poziomy mnożników, współczynników i rabatów. Wskazano także, że wprowadzają one spójne zachęty do handlu na rynku duńskim i polskim. DUR stwierdził, że nie będą one miały negatywnego wpływu na duński rynek gazu.

Pozostałe uwagi zgłoszone w ramach konsultacji dla sieci własnej Operatora dotyczyły:

A. Punktu 4.1. Dokumentu konsultacyjnego przedstawiającego mnożniki dla sieci własnej Operatora, które uległy obniżeniu w porównaniu do ich poziomu stosowanego w 2025 r.

A.1. Uwaga zawierała propozycję dalszego obniżenia mnożników dla produktów kwartalnych: do 1,05 z 1,10 (wartości konsultowanej) oraz dla produktów miesięcznych: do 1,10 z 1,25 (wartości konsultowanej) i została opatrzona klauzulą „Tajemnica Przedsiębiorstwa”.

¹⁹ Po zakończeniu konsultacji Prezes URE pismem z dnia 16 stycznia 2025 r. zwrócił się do Operatora o przedstawienie stanowiska dotyczącego uwag wniesionych w ramach konsultacji. Stanowisko Operatora wpłynęło w dniu 23 stycznia 2025 r. i zostało opatrzone klauzulą „Tajemnica GAZ-SYSTEM”.

W ocenie Użytkownika zaproponowane w Dokumencie konsultacyjnym obniżenie mnożników jest niewystarczające, gdyż nie wpływa istotnie na zmianę relacji mnożników dobowych do miesięcznych oraz miesięcznych do kwartalnych. Takie podejście spowoduje wzrost wykorzystania produktów kwartalnych i miesięcznych w porównaniu do produktów dobowych. W konsekwencji zaproponowane mnożniki nie będą stanowiły wystarczającej zachęty do optymalizacji rezerwacji zamówień produktów długoterminowych i krótkoterminowych, dostosowanej do potrzeb danego użytkownika, co zdaje się być celem konsultowanych zmian.

A.2. Uwaga dotyczyła propozycji pozostawienia mnożników na obecnym poziomie. Użytkownik podkreślił, że założenie przyjęte w Dokumencie konsultacyjnym dotyczące wzrostu wykorzystania mocy w KSP jest dyskusyjne. Z uwagi na wysokie poziomy rezerwacji długoterminowych i nadal relatywnie wysoki poziom stawki bazowej w porównaniu do krajów sąsiednich konkurencyjność produktów krótkoterminowych pozostanie ograniczona. Zmiany mogą doprowadzić do zmniejszenia przychodu Operatora i w konsekwencji doprowadzić do zwiększenia, w kolejnych latach, kosztu ponoszonego przez tego Użytkownika, który zarezerwował długoterminowo znaczne wartości mocy umownych moce na punktach wejścia do systemu przesyłowego. Ponadto, Użytkownik wskazał, że w Dokumencie konsultacyjnym powołano się na poziomy mnożników stosowane przez kraje sąsiadujące z Polską, które nie są jednakowe we wszystkich krajach. Dla przeciwwagi mnożniki w słowackim systemie przesyłowym wynoszą 1,5 dla produktu kwartalnego i miesięcznego oraz 2,993 dla produktu dobowego, a więc znacznie powyżej zaproponowanych dla KSP na 2026 rok.

B. Punktu 4.3. Dokumentu konsultacyjnego, dotyczącego współczynników sezonowych, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. b i art. 15 Kodeksu taryfowego, w którym przewidziano rezygnację ze stosowania tych współczynników w 2026 r.

B.1. W uwadze wskazano, że art. 13 ust. 2 Kodeksu Taryfowego nie wprowadza przesłanek do rezygnacji ze współczynników taryfowych. Określa on jedynie, że średnia arytmetyczna mnożników po wprowadzeniu współczynników sezonowych powinna nadal mieścić się w przedziałach określonych Kodeksem. W ocenie Użytkownika nie powinien być to argument za porzuceniem stosowania współczynników sezonowych.

Ponadto, Użytkownik zauważył, że w Dokumencie konsultacyjnym powołano się na niestosowanie współczynników sezonowych przez operatorów krajów sąsiadujących z Polską. Nie jest to jednak regułą w skali Europy, ponieważ takie współczynniki występują w Holandii, Irlandii, Chorwacji, Słowenii, Rumunii, Bułgarii, na Węgrzech, a również w sąsiadującej Litwie, na części interkonektorów. Wg Użytkownika sam fakt, że w krajach sąsiednich współczynniki nie są stosowane nie powinien być jedynym argumentem za ich zniesieniem. Dodatkowo, w ocenie tego Użytkownika, rezygnacja ze współczynników sezonowych może doprowadzić do ograniczenia wykorzystania krajowych magazynów gazu ziemnego. W wyniku zmniejszenia zróżnicowania sezonowego stawek przesyłowych zmniejszone zostaną zachęty do korzystania z pojemności magazynowych w Polsce, co może doprowadzić do ich niepełnego wykorzystania. Ostatecznie konsekwencją może być zmniejszenie zgromadzonych zapasów gazu ziemnego w kraju i wzrost jednostkowego kosztu magazynowania.

B.2. Uwaga została zgłoszona przez Organizację branżową (reprezentującą również podmioty z Polski), która podkreśliła swoje pozytywne nastawienie do proponowanej próby obniżenia średnich kosztów przesyłania związanych z krótkoterminowymi produktami z zakresu zdolności przesyłowej. Wyraziła poparcie dla proponowanej rezygnacji ze współczynników sezonowych i redukcji stosowanych mnożników, szczególnie w sezonie zimowym. Zasadniczo, wysoko oceniła próbę racjonalizacji kosztów przesyłania gazu ziemnego przez Polskę. Podkreśliła, że istotne jest, aby silnie wzajemnie połączona Polska infrastruktura stała się atrakcyjna komercyjnie dla użytkowników, a obniżony poziom współczynników korekcyjnych stosowanych dla kwartalnych, miesięcznych i dobowych produktów z zakresu zdolności jest ważnym krokiem w tym kierunku. W jej ocenie zmiany te powinny mieć pozytywny wpływ na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w regionie.

- C.** Punktu 4.5 Dokumentu konsultacyjnego dotyczącego obniżenia poziomu rabatu na punkcie wejścia do systemu przesyłowego z instalacji LNG – do 70% w 2026 r. oraz 40% w 2027 r. (ze 100% stosowanych do 2025 %).

C.1. W uwadze zaproponowano, pozostawienie poziomu rabatu na obecnym poziomie (100%) do zakończenia historycznych kontraktów na dostawy LNG zawartych w związku z realizacją zadań związanych z zapewnieniem dywersyfikacji źródeł dostaw i bezpieczeństwa energetycznego. Użytkownik wskazał, że dokument konsultacyjny nie jest kompletny w zakresie uzasadnienia dotyczącego rzekomego spadku kosztów wejścia do sieci na punktach innych niż Terminal LNG. O ile wskazany został poziom docelowy rabatu na punkcie wejścia z Terminalu LNG, o tyle nie została sprecyzowana korzyść jaką mieliby odnieść z tego tytułu uczestnicy systemu – nie został wskazany poziom korespondującej obniżki kosztów mocy na innych punktach wejścia do sieci. Brak ten w ocenie tego Użytkownika uniemożliwia kompleksową ocenę propozycji zawartej w dokumencie konsultacyjnym.

Ponadto, Użytkownik wskazał, że zmniejszenie rabatu na wejściu z Terminalu LNG może doprowadzić do zaburzenia konkurencyjności między uczestnikami rynku gazu ziemnego w Polsce. Decyzje o kontraktacji zdolności regazyfikacyjnych oraz długoterminowa kontraktacja LNG były podejmowane w momencie stosowania 100% rabatu na wejściu z Terminala do KSP. Proponowane zmiany będą miały negatywny wpływ wyłącznie na jednego Użytkownika i premiowały podmioty, które nie podejmowały długoterminowych decyzji mających na celu zabezpieczenie dostaw do Kraju. Zwrócił również uwagę na warunki jakie były oferowane przez Operatora na „Open Season” dla FSRU w Gdańsku (luty 2022 r.) tj. stawka związana z użytkowaniem tej infrastruktury miała wynosić: 5,35 zł/MWh. Natomiast w kolejnych fazach „Open Season”, kiedy to już nie było możliwości bezkosztowej rezygnacji z uczestniczenia w tej procedurze, wprowadzono znacznie wyższe stawki, które finalnie w kwietniu 2024 r. wyniosły [XXX – tajemnica przedsiębiorstwa] zł/MWh tj. o ok [XXX – tajemnica przedsiębiorstwa] więcej niż momencie podejmowania decyzji dot. zobowiązania. W tym kontekście, zwrócił uwagę na wyniki procedury „Open Season” dla pływających terminali (FSRU) w Zatoce Gdańskiej, które – pomimo stosowania rabatu – zakończyły się zawarciem umów tylko z jednym podmiotem. W konsekwencji ewentualne plany związane z uruchomieniem 2 terminala pływającego w Zatoce Gdańskiej, tym bardziej nie będą możliwe do realizacji w przypadku obniżenia rabatu.

Zmniejszenie rabatu może również doprowadzić do spadku zaufania do operatora systemu przesyłowego w kontekście prowadzonych i planowanych inwestycji. Podmioty angażujące się w długoterminowe rezerwacje mocy oczekują stabilnych warunków w całym okresie dokonanej rezerwacji, a możliwe obniżenie rabatu wprowadza niekorzystny precedens w tym podejściu. Efektem tego może być spadek zainteresowania rezerwacjami długoterminowych przepustowości i udziałem w inwestycjach realizowanych w KSP.

Konkludując, Użytkownik dodał, że efektem wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/942 będzie konieczność wykazywania przez importerów LNG, że sprowadzane LNG jest mniej intensywne pod względem emisji metanu niż maksymalne wartości intensywności emisji metanu (art. 29 tego rozporządzenia). Regulacja ta może prowadzić do ograniczenia dostępności LNG dla rynku europejskiego, co najprawdopodobniej doprowadzi do wzrostu cen LNG dla odbiorców w UE, w tym w Polsce. Dlatego wprowadzenie podwyższonych opłat dla wprowadzania LNG do systemu przesyłowego wobec tej zmiany wydaje się niekorzystne z punktu widzenia dostępności LNG dla rynku Polskiego.

C.2. Organizacja branżowa (reprezentująca również podmioty z Polski), wyraziła swoje poparcie dla obniżenia rabatu na punkcie wejścia z terminalu LNG do 70%, z dotychczas stosowanego poziomu 100%. W jej ocenie stopniowe wygaszanie rabatu na wejściu LNG powinno być realizowane, gdyż rabat ten przyczynia się do nierównej konkurencji pomiędzy Użytkownikiem zasiedziałym a innymi potencjalnymi importerami. Zastosowanie rabatu skutecznie wzmacnia przewagę konkurencyjną Użytkownika zasiedziałego, który ma wyłączny dostęp do mocy regazyfikacyjnych terminali. W związku z oczekiwanym otwarciem Polskiego rynku gazu ziemnego na konkurencję niezwykle istotne jest, aby przedsiębiorstwa mogły konkurować na równych zasadach.

4.2. Odnosząc się do zgłoszonych uwag, stwierdzam co następuje:

Ad A1 i A2.

Wartości mnożników zaproponowane na 2026 r. mieszczą się w dopuszczalnych przedziałach określonych w art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego i będą stosowane zarówno na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi²⁰, jak i wewnętrznych punktach systemu przesyłowego (dla gazu ziemnego E²¹ i L²²). Tym samym żaden użytkownik systemu przesyłowego nie będzie dyskryminowany w zakresie opłat za korzystanie z krótkoterminowych usług przesyłania paliw gazowych.

Mnożniki dla 2026 r. uległy obniżeniu w porównaniu do mnożników stosowanych w 2025 r., w celu dostosowania do poziomu wynikającego z zasad rozliczania usług krótkoterminowych w 2025 r. przez operatorów systemów przesyłowych gazu ziemnego krajów sąsiadujących i połączonych gazociągami z Polską. Zmiana ta ma na celu poprawę konkurencyjności przesyłania gazu ziemnego przez terytorium Polski i tym samym zwiększenie wykorzystania infrastruktury przesyłowej, głównie poprzez zwiększenie tranzytu gazu ziemnego. Jednakże ewentualna dalsza

²⁰ o których mowa w art. 2 ust. 1 Kodeksu taryfowego, tj. z Ukrainą.

²¹ E – gaz ziemny wysokometanowy – grupa E.

²² L – zaazotowany gaz ziemny – grupa L, podgrupa Lw.

redukcja mnożników dla produktów kwartalnych i miesięcznych z zakresu zdolności, zgodnie z propozycją zgłoszoną w ramach konsultacji obecnie nie wydaje się uzasadniona. W tym zakresie niezbędna jest ocena efektów stosowania obecnie wprowadzonych rozwiązań, tak aby nie powodować zbytniego zwiększenia popytu na produkty krótkoterminowe kosztem produktów długoterminowych. Natomiast postulowane w uwadze nr 2 pozostawienie mnożników na poziomie z 2025 r. nie jest uzasadnione, gdyż w związku ze znacznym poziomem niewykorzystanej zdolności przesyłowej, dostępnej w wyniku realizowanych kapitałochłonnych inwestycji, zasadne jest podejmowanie działań zmierzających do wzrostu wykorzystania dostępnych zdolności przesyłowych.

Ad B1.

W związku z postanowieniami art. 13 ust. 2 Kodeksu taryfowego, z którego wynika możliwość rezygnacji ze stosowania współczynników sezonowych, w roku 2026 r. dla usług krótkoterminowych świadczonych z wykorzystaniem własnej sieci przesyłowej Operatora, nie będą stosowane współczynniki sezonowe. Tym samym będzie stosowane jednakowe podejście jak w przypadku sieci przedsiębiorstwa EuRoPol GAZ.

Z analizy porównawczej zasad rozliczania usług krótkoterminowych w 2025 r. przez operatorów systemów przesyłowych gazu krajów sąsiadujących z Polską wynika, że sąsiedni operatorzy w większości nie stosują współczynników sezonowych. Wyjątkiem jest Litwa, gdzie współczynniki sezonowe są stosowane w punktach wewnętrznych systemu przesyłowego oraz w punkcie połączenia międzysystemowego z Federacją Rosyjską (Šakiai). W niektórych krajach niesąsiadujących bezpośrednio z Polską mogą być stosowane współczynniki sezonowe, jednak prawdopodobieństwo transportu gazu ziemnego z tych krajów jest niewielkie.

Jak już natomiast wskazywano wcześniej - rezygnacja ze stosowania współczynników sezonowych, a tym samym ujednoczenie zasad rozliczania usług krótkoterminowych przesyłania paliw gazowych w Polsce z zasadami stosowanymi w krajach sąsiednich, ma na celu poprawę konkurencyjności przesyłania gazu ziemnego przez terytorium Polski.

W kwestii argumentów podniesionych w uwadze B1 wskazujących, że rezygnacja ze stosowania współczynników sezonowych może doprowadzić do ograniczenia wykorzystania krajowych magazynów gazu ziemnego i tym samym zmniejszenia zapasów gazu ziemnego, co będzie skutkowało wzrostem jednostkowych kosztów magazynowania, stwierdzić należy, że nie zasługują one na uwzględnienie. Należy mieć na uwadze, że zgodnie z rozwiązaniem przyjętym w Polsce moce umowne na punktach wejścia/wyjścia z/do podziemnych magazynów gazu rezerwowane są przez Operatora Systemu Magazynowania (OSM), a nie przez użytkowników korzystających z usług magazynowania. Z danych posiadanych przez Urząd wynika, że OSM dotychczas korzystał wyłącznie z rocznych produktów z zakresu zdolności przesyłowej. Tym samym rezygnacja ze stosowania współczynników sezonowych dla produktów krótkoterminowych z zakresu zdolności, nie powinna wpłynąć na wysokość stawek opłat za usługi magazynowania paliw gazowych i w konsekwencji na wykorzystanie magazynów gazu ziemnego. Z kolei z dostępnych informacji wynika, że aktualnie brak jest wolnych zdolności magazynowych na terenie Polski, co wskazuje, że popyt na usługi magazynowania paliw gazowych przewyższa ich podaż.

Jednocześnie obniżenie dla większości okresów rozliczeniowych w ciągu roku opłat z tytułu wykorzystania produktów krótkoterminowych z zakresu zdolności przesyłowej powinno wpłynąć na zwiększenie wykorzystania połączeń międzysystemowych. Aktualnie wśród rezerwacji w ramach wewnętrznych punktów wejścia i punktów wejścia na połączeniach międzysystemowych dominują przydziały przepustowości w postaci produktów rocznych (dla punktów połączeń międzysystemowych ok. 90%). Przy czym obecnie wykorzystywane jest około 50% potencjału wejść. Niewykorzystywana przepustowość punktów wejścia jest porównywalna z potencjałem międzysystemowych punktów wyjść do Operatorów Przesyłowych w obszarach ościennych. Razem stanowią one duży potencjał tranzytowy. Międzysystemowe punkty wyjścia są obecnie wykorzystywane tylko w około 3% swojego potencjału. W przeciwieństwie do punktów wejścia (które obecnie są głównie wykorzystywane w celu zrównoważenia zapotrzebowania odbiorców krajowych) na punktach tych znacznie popularniejsze są produkty krótkoterminowe. Wskazuje to na możliwość znacznego zwiększenia wykorzystania dostępnych przepustowości.

Spodziewanym efektem zwiększenia zamówień produktów krótkoterminowych jest ostatecznie obniżenie również stawki bazowej w późniejszych latach, gdyż uroczniona moc produktów krótkoterminowych jest uwzględniana w kalkulacji taryfy.

Należy także podkreślić poparcie takiego rozwiązania wyrażone przez organizację branżową (reprezentującą również podmioty z Polski).

Ad C1.

Uzasadnienie dotyczące ograniczenia kwestii rabatu na punkcie wejścia do systemu przesyłowego z terminala LNG przedstawione w pkt 2.4. niniejszej informacji oraz w Dokumencie konsultacyjnym, jak również analiza danych posiadanych przez Urząd wskazują, że aktualnie brak jest uzasadnienia dla kontynuacji stosowania tego rabatu w 2026 r. w dotychczasowej wysokości, tj. w wysokości 100%.

Z wykonanych analiz wynika, że obniżenie rabatu w punkcie wejścia z terminalu LNG (*ceteris paribus*) spowoduje spadek stawek w pozostałych punktach wejścia do systemu dla gazu ziemnego E. Dla rabatu 70% wszyscy uczestnicy rynku na pozostałych punktach wejścia do KSP zapłacą o 12,6% niższe opłaty, natomiast docelowo dla rabatu 40% opłaty będą niższe o 22,4%. Przy czym mając na względzie przedstawione uwagi w tym zakresie, obniżanie rabatu na punkcie wejścia z terminalu LNG będzie wprowadzane stopniowo: w 2026 r. do 70% i w 2027 r. do 40%. I co także istotne to – jak już wskazywano wcześniej - rabat na punkcie wejścia z terminalu LNG w 2027 r. będzie jedną z kwestii uwzględnionych w kolejnych konsultacjach – dotyczących tego roku.

Niezależnie od powyższego warto także zauważyć, że Operator Litewski od 2025 r. nie stosuje żadnego rabatu na punkcie wejścia z instalacji LNG, zaś Operator Niemiecki uwzględnia 40% rabat wyłącznie na produkty roczne i kwartalne. W związku z powyższym obniżenie rabatu do 40% nie powinno mieć negatywnego wpływu na konkurencyjność wykorzystania Terminalu LNG w Świnoujściu w porównaniu do terminali w krajach sąsiednich.

Odnosząc się do pozostałych uwag w tym zakresie zauważyć należy, że procedura Open Season dla FSRU nie była przedmiotem powyższych konsultacji, a usługa regazyfikacji świadczona w punkcie wejścia z FSRU do KSP będzie świadczona po roku 2027 r.

Obniżenie stawek opłat przesyłowych na pozostałych punktach wejścia do systemu przesyłowego (oprócz wejścia z terminalu LNG) wskutek obniżenia rabatu, w połączeniu z obniżeniem mnożników dla produktów krótkoterminowych z zakresu zdolności i jednoczesną rezygnacją ze stosowania współczynników sezonowych, stanowi zespół czynników, który powinien wpłynąć na wzrost wykorzystania polskiego systemu przesyłowego – w ostatnich latach istotnie rozbudowanego dzięki kapitałochłonnym inwestycjom. Zaś wzrost wykorzystania zdolności przesyłowej spowoduje spadek stawek opłat przesyłowych i w konsekwencji kosztów zakupu paliw gazowych dla odbiorców gazu w Polsce, przyczyniając się tym samym do poprawy konkurencyjności polskiej gospodarki.

Co istotne – rozwiązanie to (ograniczenie rabatu) spotkało się z poparciem organizacji branżowej (reprezentującej także podmioty z Polski).

5. Uwzględnianie aspektów, o których mowa w art. 28 ust. 3 Kodeksu taryfowego

Stosownie do postanowień art. 28 ust. 3 Kodeksu taryfowego Prezes URE podejmując decyzję odnośnie zagadnień wymienionych w ust. 1 tego przepisu bierze pod uwagę odpowiedzi otrzymane w ramach konsultacji oraz następujące aspekty:

a) w odniesieniu do mnożników:

- równowagę między ułatwieniem krótkoterminowego obrotu gazem ziemnym, a zapewnianiem długoterminowych sygnałów dla efektywnego inwestowania w system przesyłowy,
- wpływ na przychody z usług przesyłowych oraz ich odzyskanie,
- potrzebę unikania subsydiowania skrośnego między użytkownikami sieci oraz zwiększenia odzwierciedlenia kosztów poprzez ceny bazowe,
- przypadki ograniczeń w fizycznym przepływie paliw gazowych i ograniczeń umownych,
- wpływ na przepływy transgraniczne,

b) w odniesieniu do współczynników sezonowych:

- wpływ na ułatwienie ekonomicznego i efektywnego wykorzystania infrastruktury,
- potrzebę lepszego odzwierciedlenia kosztów poprzez ceny bazowe.

Analiza powyższych kwestii została przedstawiona w dokumencie konsultacyjnym.

Ponadto należy wskazać, że w art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego zostały określone dopuszczalne wartości mnożników dla następujących produktów z zakresu zdolności:

- kwartalnych i miesięcznych standardowych produktów z zakresu zdolności – nie mniej niż 1 i nie więcej niż 1,5;
- dobowych i śróddziennych standardowych produktów z zakresu zdolności - nie mniej niż 1 i nie więcej niż 3 (w uzasadnionych przypadkach wartość mnożnika może wynosić mniej niż 1, ale więcej niż 0 oraz więcej niż 3).

Wartości mnożników ustalone w niniejszej informacji, zarówno dla KSP jak i sieci należącej do przedsiębiorstwa EuRoPol GAZ mieszczą się w dopuszczalnych przedziałach określonych w Kodeksie taryfowym i będą stosowane zarówno na punktach połączeń międzysystemowych jak i wewnętrznych systemu przesyłowego. Dzięki rezygnacji ze stosowania współczynników

sezonowych ujednolicono podejścia stosowane dla obu sieci, jak również w znacznym stopniu zbliżono się do rozwiązań stosowanych w Krajach sąsiednich.

Poziom mnożników pozwala Operatorowi na utrzymanie odpowiedniej proporcji między produktami długoterminowymi zapewniającymi Operatorowi stabilność przychodów a przez to możliwość realizacji inwestycji rozwojowych, a produktami krótkoterminowymi, które umożliwiają użytkownikom sieci bilansowanie swoich portfeli zakupowych.

Z uwagi na fakt, iż mnożniki stosowane dla produktów krótkoterminowych ustalane są w jednakowej wysokości dla wszystkich punktów wejścia i wyjścia, każdy z użytkowników sieci ponosi takie same opłaty za produkty krótkoterminowe niezależnie od dróg przesyłania gazu ziemnego. Biorąc pod uwagę powyższe nie występuje wpływ zastosowania mnożników na poziom subsydiowania skrośnego między użytkownikami sieci ani na przepływy transgraniczne.

W związku z faktem uwzględniania w kalkulacji taryfy mocy dla usług krótkoterminowych, ustalony poziom mnożników nie wpłynie na odzyskiwanie przychodu dozwolonego. W przypadku wystąpienia niedostatecznego lub nadmiernego odzyskania przychodu, zastosowany będzie mechanizm konta regulacyjnego, o którym mowa w art. 19 i 20 Kodeksu taryfowego.

Rafał Gawin

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

/podpisano elektronicznie/